

زنان نباید برای بحران اقتصادی جهان بپردازند

ناهید جعفرپور

زنان مهاجر بخصوص در مناسبات کاری غیر قانونی و مخاطره آمیز بکار گرفته می شوند! زنان شاغل از سوی آژانس های کاریابی، زنان شاغل پاره وقت و زنان مهاجر اولین کسانی هستند که از کار اخراج می گردند! در سرتاسر جهان مقدار حواله پولی مهاجرین کارگر زن به خانواده هایشان در اروپای شرقی، آفریقا و آسیا بشدت کم شده است.

سیستم اجتماعی سرمایه داری بر پایه نابرابری و بی عدالتی گسترده بین دو جنس بنا گشته است و بحران مالی کنونی این ساختار ناعادلانه را از بسیاری جهات تقویت نموده است:

از طریق انباشت دارائی های مالی و همزمان مقررات زدائی از بازار های مالی، حباب عظیم مالی منجر گردید که در پایان سال ۲۰۰۸ ترکید و جهان را در بر گرفت. دولت ها برای مقابله با بحران و نجات شرکت ها و بانک ها از ورشکستگی قروض آنها را برگردن گرفتند و بدین طریق برای جبران کسری بودجه به صرفه جوئی همه جانبه در بخش های خدمات اجتماعی پرداختند. زمانی که دولت ها صرفه جوئی می کنند در مرحله نخست به کاهش مشاغل در بخش های اجتماعی و فرهنگی می پردازند و خدمات خود را در این راستا قطع نموده و از زنانی که در این بخش ها مشغول بکارند و بیکار می شوند خواسته می شود تا بطور مجانی و افتخاری به خدمات خویش ادامه دهند. (مورد آلمان)

سازمان بین المللی کار درگزارش خود اعلام کرده است که ، بحران مالی و اقتصادی بیش از ۲۲ میلیون زن را در سراسر جهان بیکار خواهد نمود.

طبق این گزارش: بحران مالی و اقتصادی جهان روند اشتغال زایی برای زنان را با افت چشمگیری روبرو کرده است . بحران مالی و اقتصادی جهان در ابتدا بخش های اقتصادی کشورهای ثروتمند و توسعه یافته را که بیشتر مردان در آنها اشتغال به کار داشتند تحت تاثیر قرار داد ولی اکنون به سایر بخشهای اقتصادی نیز که زنان هم در آنها اشتغال دارند ، خسارات چشمگیری وارد کرده است .

جف جانسون نویسنده این گزارش می نویسد ، بخش های مختلف اقتصاد جهانی از بحران و رکود اخیر متاثر شده است ، بخشهای مالی ، بیمه ، مسکن و صنعت مهمترین بخشهای اقتصادی هستند که مردان نقش فعالی در آنها دارند . ولی بخشهای خدماتی و خرده فروشی که زنان نقش فعالی در آن دارند نیز از بحران مالی و اقتصادی جهان بی نصیب نمانده اند .

زنان در بسیاری از کشورهای توسعه یافته جهان به عنوان پیش خدمت و فروشنده مشغول به کار هستند که بحران اخیر موجب کاهش بسیاری از این فرصتهای شغلی شده است .

سازمان بین المللی کار همچنین نسبت به وضعیت اشتغال زنان در کشورهای در حال توسعه ابراز نگرانی کرده و می افزاید: زنان در کشورهای در حال توسعه بیشتر در بخشهای کشاورزی یا خدمات مشغول به فعالیت هستند و این بخشهای اقتصادی نیز از بحران اقتصادی جهان متاثر شدند .

بر اساس این گزارش ، تعداد بیکاران جهان ۵۱ میلیون نفر افزایش خواهد یافت که ۲۲ میلیون نفر آن را زنان تشکیل می دهند.

به طور معمول در جهان زنان کمتر از مردان در کارهایی استخدام می شوند که دارای دستمزد و حقوق منظم است. نتایج پژوهشهای موجود نشان می دهند که تقریباً در تمام اقتصادها سهم مشارکت زنان در انجام کارهای خانگی بیشتر از مردان است. در اقتصادهای متکی بر کشاورزی زنان غالباً بیشتر از مردان در این بخش کار بکار مشغولند. همچنین سهم زنان در بخش خدمات بیش از مردان است. اما متأسفانه حتی در مشاغلی که به طور سنتی مختص زنان است دستمزد کمتری نسبت به مردان دریافت می کنند.

بررسی سه شاخص: وضعیت، بخش و دستمزدها و درآمدها- بیانگر این واقعیت است که اشتغال زنان در سرتاسر جهان در اقتصاد غیر رسمی و فاقد چارچوبهای قانونی و نظارتی، بیشتر از مردان می باشد و مزایای تأمین اجتماعی آنان بطور فاحشی کمتر از مردان است و یا اینکه هیچ مزایایی ندارند. همچنین میزان آسیب پذیری آنان بسیار زیاد تر است. در نتیجه زنان نسبت بالائی از آمار کارگران کم درآمد جهان را تشکیل می دهند. یعنی این افراد کار می کنند ولی درآمد آنها به اندازه ای نیست که زندگی خود و خانواده هایشان را تأمین نماید. بررسی های اخیر نشان می دهد که بدون پیشرفت در

زمینه ایجاد فرصتهای شغلی برای زنان به منظور کمک به آنان در دستیابی به شغلی مناسب و مزدآور در شرایط آزاد، برخورداری از امنیت و حیثیت انسانی، به نصف رساندن فقر تا سال ۲۰۱۵ در بیشتر مناطق دنیا تحقق نخواهد یافت.

سازمان ملل در سال ۲۰۱۱ گزارش داده است که زنان مهاجر به ویژه از کشورهای آسیایی بیشتر در معرض ابتلابه ایدز هستند.

بر اساس این گزارش بحران اقتصادی در دنیا باعث شیوع گسترده بیکاری و کاهش فرصت های شغلی بخصوص برای زنان شده و به این ترتیب وضعیت کارگران مهاجر واقعاً مورد تهدید است. این گزارش می افزاید: در شرایطی که تقاضا برای کار به طور بی رویه و فزاینده یی افزایش می یابد افرادی که فقیرترین جایگاه را در جامعه دارند و معمولاً شامل کارگران مهاجر پاره وقت و کسانی که نام شان به ثبت نرسیده می شوند، هر نوع شرایطی را برای حفظ شغل شان قبول می کنند. در این گزارش آمده است: بین ۷۰ تا ۸۰ درصد از کارگران مهاجر از کشورهای سریلانکا و فیلیپین گرفته تا کشورهای عربی را زنان تشکیل می دهند و ۶۰ درصد از زنان مهاجر از کشور بنگلادش در این منطقه بین سال های ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۷ مشغول به کار شده اند. این زنان هم اکنون با وجود بحران جهانی اقتصادی با شرایط بسیار دشواری مواجه شده اند. بسیاری از این زنان پس از ترك وطن خود به شدت بدهکار بوده اند، برخی از سوی کارفرمایان خود مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفته و عده یی نیز از سوی قاچاقچیان انسان ربوده می شدند.

ما زنان هزینه بحران مالی شما را نمی پردازیم!

حباب مالی ترکیده است - سود های کلان به مسئولین اصلی بحران مالی و بازیگران جهانی پرداخت شده است - و ما زنان اکنون باید خسارت آنرا پردازیم!

عواقب ناشی از بحران مالی سیستم سرمایه داری در زندگی زنان بصورت زیر می باشند:

- ۶۰% کسانی که به لحاظ بیکاری تهیدست شده اند زنانند. بسیاری از زنان با وجود نیمه وقت کار کردند اما از فقر رنج می برند.

- ۲۲ میلیون زن طبق گزارش (ای ال او) تنها در یک سال در اثر بحران مالی شغل خویش را از دست داده اند.

- سیاست بازار جهانی نابرابری شغلی میان زنان و مردان را بزرگتر نمود. برای مثال گردانندگان شرکت های آمریکائی ۳۰۰ برابر درآمد متوسط شاغلین را دریافت می نمایند.

- زنان غالباً در مشاغل محدود و مشاغل بدون مهارت و مشاغل مزد پائین بکار گرفته می شوند

- زنان مهاجر بخصوص در مناسبات کاری غیر قانونی و مخاطره آمیز بکار گرفته می شوند! زنان شاغل از سوی آژانس های کاریابی، زنان شاغل پاره وقت و زنان مهاجر اولین کسانی هستند که از کار اخراج می گردند! در سرتاسر جهان مقدار حواله پولی مهاجرین کارگر زن به خانواده هایشان در اروپای شرقی، آفریقا و آسیا بشدت کم شده است.

ما زنان چه می خواهیم:

- تقسیم عادلانه رفاه اجتماعی و ثروت و عادلانه شدن شرایط تولید و کار

- توقف حراج بخش های خدمات اجتماعی، تمرکز در ارائه مواد غذایی سالم، مسکن ارزان قیمت، خدمات درمانی و پزشکی مجانی با کیفیت و سالم، تاسیسات مراقبت از کودکان، سرویس های خدمات به سالمندان و بیماران، تاسیسات مجانی آموزشی و علمی و فرهنگی

- پول به اندازه کافی وجود دارد. پولی که باعث این حباب مالی گشته است. از این روی زنان خواهان افزایش رادیکال حداقل دستمزد می باشند.

- پایان دادن به مناسبات کاری مخاطره آمیز و تبعیض آمیز در سرتاسر جهان.

- توجه و تشویق بخش های کار مراقبت و حضانت از سالمندان و کودکان و بیماران که زنان بصورت مجانی انجام می دهند و کسی حاضر به پرداخت مزدی برای آن نیست.

- دولت ها قروض بانک ها و شرکت ها را می پردازند و زنان و فرزندان نشان باید هزینه آنها پرداخته و روز بروز در رنج و بدبختی بیشتر فرو روند. زنان خواهان پایان دادن به این مناسبات ناعادلانه می باشند.

- بسته شدن تمامی بهشت های مالیاتی در جهان.

جهانی عاری از نابرابری های جنسیتی ممکن است!